

Livsstilsfundamentalistene

PUBLISERT 5. september 2012

Klyve ønsker å forstå bredere. Det mener jeg han bidrar til. Han bidrar til at vi ser mer enn diagnosen, sjela og eventuelt genetikken og arvesynden rundt personen/fenomenet Anders Behring Breivik. Anders var en gang en liten gutt. Han har neppe hatt det ok som barn. Klyves oppfordring til å se på skolesystemet og politiske forhold i Norge og verden er klok og verdifull. Det hjelper meg ut av «diagnosekokongen » og individinteressen rundt Breivik- saken. Men Klyve kan utilsiktet skape avstand gjennom utenfor-beskrivelsene av disse mennene. Blogger Bjørn Stærk «står frem» i juliutgaven som en av dem. Stærk gjør seg til Klyves «fiende». Det er ikke fiender Klyve skriver om i boka «Sinte unge menn», det er med respekt og mye forståelse han nettopp pinpointer en gruppe men som ikke får stemme i demokratiet. Men at Stærk opplever seg beskrevet som en fiende, er forståelig. Klyve kan bli for håpefull til ønsket om at vi skal se det samme som ham. Det er mulig vi må erkjenne at samfunnet vårt er krevende å bo i. Kan vi tåle et høyere konfliktnivå i Norge?

Stockholmsboende forfatter og journalist Mustafa Can sier i et intervju med Aftenposten 6. august at den stilltiende eliten i nordvesteuropiske demokratier, «livsstilsfundamentalistene» – blant andre vi som debatterer her? – hovedsakelig er hvite, bor i hippe områder og fine hus, og vi mener høyt og prektig om kompleksitet og mangfold, men vi risikerer å ikke vite helt hva vi snakker om, fordi vi strengt tatt ikke «tar i materien». Vi lever like ved mange med annen tro, hudfarge og levesett, men vi interagerer i liten grad. Kan det være håp for neste generasjon?

aino.lundberg@bymisjon.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 49, nummer 9, 2012, side